

دکتر باقر پور کاشانی

مقصود از «یا ثار الله و ابن ثاره» در زیارت عاشورا

هوالحکیم

مقصود از «یا ثارالله و ابن ثاره» در زیارت عاشورا

«السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ».

این را خوب دقت بکنید. «ثارالله» را بعضی‌ها می‌گویند خون خدا. بعضی‌ها گفتند «ثار» یعنی خون، خون خدا. بعضی این طوری معنی کردند. اما معنای محتوایی را اگر بخواهید حساب کنید، ثارالله یعنی کسی که خدا خون‌خواهی تو را می‌کند!

یعنی سلام بر تو، تویی که کسی هستی که خدا خون‌خواهی تو را می‌کند! یعنی طالب خون‌خواهی توست، طالب انتقام از قاتلین توست!

معنای محتوایی‌اش این است. چون خون خدا، مگر خدا خون دارد؟! بعضی‌ها این طوری معنی کردند که این هم باز از لحاظ محتوایی منعی ندارد. می‌گویند اضافه تشریفی هست.

مگر نگفته که وجه الله، عین الله، عین الله ناظره؟ می‌گوید امیرالمؤمنین، وجه خداست، امیرالمؤمنین، چشم خداست، امیرالمؤمنین، دست خداست. کعبه، بیت الله هست.

حالا این می گوید خون، یعنی از باب شرافت، خداوند که خون نداشته، می خواسته نسبت بدهد به امام حسین علیه السلام.

دقیقش را بخواهید یعنی کسی که خدا خون خواهی تو را می کند! سلام بر کسی که خدا خون خواهی تو را می کند!

«و ابن ثاره». پسر کسی که خدا خون خواهی او را می کند. «السلام علیک یا ثار الله». سلام بر تو، کسی که خدا خون خواهی تو را می کند و پسر کسی که خدا خون خواهی او را می کند.

یعنی خون خواهی چه کسی را می کند؟ امیرالمؤمنین هست!

اولی نسبت به امام حسین علیه السلام هست. امیرالمؤمنین را که به شهادت رساندند، خدا منتقم خون امیرالمؤمنین هست. حالا می گوید تو پسر کسی هستی که خدا خون خواهی او را می کند.

خدا خون خواهی حسین را می کند. باز این گونه سلام می دهی: تو پسر کسی هستی که خدا خون خواهی او را می کند.

یعنی مظلومیت را، هم نسبت به امیرالمؤمنین علیه السلام مطرح می کند هم امام حسین علیه السلام. از دو جهت معنا می کند.

بینید این جا خیلی نکات ظریفی هست! می گوید حالا چرا اسم امیرالمؤمنین را وسط می کشد؟! در مورد امام حسین علیه السلام دارد حرف می زند، اما امیرالمؤمنین را

وسط می آورد! پاسخ این است که یک شرافت نسبت به امام حسین علیه السلام این است که پدرش کیست!

یک حدیث طولانی هست در کتاب بحارالأنوار. این را اگر رجوع بکنید ترجمه اش هم هست، ترجمه اش را پیدا کنید خوب است.

که امیرالمؤمنین و امام حسین علیه السلام شروع کردند دارند از همدیگر تعریف می کنند. یعنی دارند فضائل همدیگر را به رخ هم می کشند.

حضرت امیر علیه السلام شروع می کند به امام حسین علیه السلام می گوید من این هستم! من این هستم! من اولین مسلم هستم! من کسی هستم که در خیر را چنین کردم! در فضل و در جهات مختلف دارد همه این ها را می گوید!

امام حسین علیه السلام می داند چه می گوید؟! می گوید تمام این هایی که داری می گویی درست هست، اما پدر من کسی هست که تمام فضائل را دارد!

پدر شما ابوطالب بود. ابوطالب شخصیت بزرگی بود، اما ابوطالب، همسنگ امیرالمؤمنین هست؟! شمایی که امیرالمؤمنین هستی، پدرت ابوطالب بود که ابوطالب چنان جایگاهی داشت که گفتند اگر ایمان ثقلین را در یک کفه بگذارند و ایمان ابوطالب را در کفه دیگر بگذارند، ایمان ابوطالب سنگینی می کند! وصی پیامبر بود! شخصیت بزرگی بود! اما ابوطالب نسبت به حضرت امیر؟!!

امیرالمؤمنین را از باب شرافت بخواهید حساب کنید، پدر ایشان ابوطالب بود، خیلی شخصیت بزرگ! اما ابوطالب همسنگ علی نیست! پدر من علی هست! که این‌ها هم که مطرح می‌کنند به خاطر این هست که ما بشناسیم. حالا این‌جا هرچه از امام حسین علیه السلام می‌گویید، اسم حضرت امیر علیه السلام هم وسط می‌آورد! مثلاً سلام بر کسی که خدا خون‌خواهی تو را می‌کند و پسر کسی که باز خدا خون‌خواهی او را می‌کند!

یعنی تو چنین پدری داشتی! از این لحاظ مطرح می‌شود.

[@aparat.com/besoyezohoor](https://aparat.com/besoyezohoor)

[v_bagherpour_kashani](https://www.instagram.com/v_bagherpour_kashani)

[@seratehagh1](https://t.me/seratehagh1)

[besouyezohour](https://www.besouyezohour.com)

[bagherpour-kashani.com/](https://www.bagherpour-kashani.com/)

[@serat12k](https://www.serat12k.com)

[youtube.com/c/seratehagh](https://www.youtube.com/c/seratehagh)

<https://naakhodaa.ir>